

สุขใจตลอดเวลา

ความเป็นอยู่ของคุณยายเมื่อเข้ามาอาศัย
ในวัดปากน้ำใหม่ๆ ไม่สะดวกสบายนัก ที่นอนที่มีอยู่
ก็เป็นเตียงไม้เก่าๆ เอียงๆ ผุพัง สกปรก และเต็มไปด้วย
ตัวเรือด ส่วนมุ้งก็ขาด ท่านจึงจัดการซ่อมแซม
โดยต่อเตียงให้แข็งแรงและเช็ดจนสะอาดสะอาด
ส่วนมุ้งก็นำมาปะชุนให้ใช้งานได้

คุณยายนี่ก็อยู่เสมอว่าท่านไม่ได้มาเพื่อ
แสวงหาความสะดวกสบาย แต่ท่านมาเพื่อศึกษา
วิชาธรรมกาย ถ้าต้องการความสะดวกสบายก็ควร
จะอยู่ที่บ้าน แต่ในเมื่อมาอยู่วัดเพื่อเรียนธรรมะแล้ว
สิ่งเหล่านี้จึงไม่ควรเป็นอุปสรรค คิดแล้วใจของท่านก็
ชื่นบาน

ตกกลางคืนเมื่อคุณยายเข้านอนแล้ว ตัวเรือด
ที่ซุกซ่อนอยู่ตามรอยต่อของเตียงไม้ก็ออกมากัดท่าน
คุณยายจึงต้องสะดุ้งตื่นขึ้นมาจับตัวเรือดใส่กระโถน
โดยนำผ้าเช็ดหน้าที่ไม่ใช้แล้วมาวางรองในก้น
กระโถน แล้วค่อย ๆ จับตัวเรือดใส่ลงไป จากนั้นจึงนำ
กระดาษแข็งปิดปากกระโถนเอาไว้ พอตัวเรือดกัดที่หนึ่ง
ก็ตื่นขึ้นมาจับตัวเรือดใส่กระโถนครึ่งหนึ่ง แล้วปิด
กระดาษแข็งเอาไว้ เป็นเช่นนี้ตลอดทั้งคืน ถึงตอนเช้า

...สุขใจตลอดเวลา...

ก็นำไปปล่อย ให้ชีวิตสัตว์เป็นทาน ใจของท่านก็ปลื้ม
อยู่ตลอดเวลา ท่านทำอย่างนี้จนกระทั่งจับตัวเรือดได้
หมดเรียบร้อย ไม่มีเหลือให้ปล่อยอีก เติงของท่าน
จึงสะอาดหมดจดทุกซอกทุกมุม

ด้วยความที่คุณยายเป็นคนสันโดษ มักน้อย
ยินดีตามมีตามได้ แม้จะได้รับเตียงผุพัง และมุ้งทั้ง
เก่าทั้งขาด ท่านก็ยังมีคามพึงพอใจ นำมาซ่อมแซม
และทำความสะอาดจนกระทั่งสามารถใช้งานได้ ท่าน
ไม่เคยบ่น ไม่เคยกล่าวคำพรสวาท พูดแต่คำดี ๆ เป็น
คำที่ไพเราะ ใครอยู่ใกล้ท่านก็เย็นอกเย็นใจ เติงของ
ท่านสะอาดมาก ใครได้นั่งก็รู้สึกสบาย บริเวณเตียง
ของท่านจึงกลายเป็นสโมสร์เล็กๆ ที่ชุ่มนุมนของนักรบ
กองทัพธรรมผู้ที่ทำวิชาด้วยกัน เป็นสโมสร์ของคนดี
มีศีลธรรมในที่สุด

...สุขใจตลอดเวลา...

ทุกคนล้วนมีสิทธิ์ตัดสินใจด้วยตนเองว่าอยากจะหาความสุขหรือความทุกข์ใส่ตัว ถ้าเราจะหาความสุขก็ต้องคิดแบบหนึ่ง แต่ถ้าต้องการหาความทุกข์ก็ต้องคิดอีกแบบหนึ่ง ทุกอย่างล้วนอยู่ที่ใจของเราเอง เหมือนอย่างคุณยายที่คิดว่า แม้มียะเยงเก่าชำรุดก็ยิ่งดีกว่าไม่มีเยง ถ้าเยงพังเราก็สามารถซ่อมได้ แต่ถ้าไม่มีเยงเราก็ต้องนอนที่พื้น วิธีคิดของท่านแบบนี้ทำให้ท่านมีแต่ความสุขอยู่ตลอดเวลา

